

Joan Manuel Tresserras. CONSELLER DE CULTURA I MITJANS DE COMUNICACIÓ

«La TDT haurà d'explorar els seus límits»

El conseller Tresserras destaca la gran oportunitat que la TDT ha representat per concebre un nou mapa de la televisió, que ha prioritzat als mitjans de caràcter local. També reconeix que un cop completat el desplegament potser caldrà replanificar-lo

GEMMA BUSQUETS
• És creïble mantenir el calendari de desplegament de la TDT?

—«Pensem que sí. Abans de les vacances d'estiu del 2009 voldríem tenir l'encesa digital completa. O com a mínim que hi hagi les condicions tècniques perquè tothom hagi fet l'encesa digital.»

—El president del CAC n'ha qüestionat la sostenibilitat: molts canals en un mercat en crisi publicitària.

—«Sempre hem sabut que a Catalunya es triava per un sistema original i això comportava dificultats. El mapa de la TDT local és un ventall ampli de canals, d'una viabilitat difícil, complex en molts casos, i és el resultat històric de la voluntat política de respectar tant com fos possible el mapa que s'havia generat espontàniament. El que diu el president del CAC obeeix també la sensació que potser en algunes demarcacions, un cop s'hagi completat el mapa, a la vista de com estan els projectes, potser convé replanificar-ne els límits i replanificar-ho. Sí que és cert que la TDT permet, per primera vegada disposar d'un mapa planificat des del Ministeri, però que hi ha hagut responsabilitat des de la Generalitat, del CAC i per tant aquí tothom és corresponsable de tot.»

—Per a molts ajuntaments, endegar un canal és un càrrega afegida. Els canals públics s'acabaran posant en marxa?

—«La gent ha actuat amb una certa precipitació. Tothom volia tenir televisions, per si de cas. I això d'ocupar territori per si de cas és una mica perillós perquè abans s'ha de pensar en el que costarà o deixarà de costar. Em sembla que per cada demarcació és fonamental que hi hagi un consorci públic. Hi ha demarcacions, però, en les quals els ajuntaments s'han barallat perquè n'hi hagués dos o fins i tot tres, de canals públics. Això és difícilment sostenible. I el que no pot ser és que hi hagi canals públics competint entre ells en una mateixa demarcació. El que espero és que entre els diversos municipis hi hagi acords. Un problema seran aquells casos en què hi ha un canal privat ja consolidat fortament subvencionat pels ajuntaments, i que aleshores els consistoris considerin que amb aquell canal ja es compleix una funció i per tant no tinguin interès que hi hagi una competència pública. Això permet disposar d'uns canals públics que podran transmetre plens, dedicar unes hores d'agenda, de serveis; orientats molt al servei públic. Hi ha moltes possibilitats, anem a un escenari d'una nova mena de televisió i la TDT haurà d'explorar els seus propis límits; tant de programació com de finançament.»

—La Generalitat ha anunciat que assumirà el cost del transport del senyal dels canals públics com no s'endeguin.

—«El que no pot ser és

El conseller Tresserras, dijous a Girona, davant un anunci de promoció de la TDT. / L. SERRAT

que si algun operador privat està disposat a funcionar no pugui fer-ho per la inacció del sector públic. Això no vol dir que estiguem aquí disposats a finançar-ho tot. Sí que estem disposats a donar un cop de mà per facilitar la viabilitat. El període d'arrencada és complicat.»

—I amb els privats?

—«Hi ha una part que competeix al CAC que va fer el concurs d'adjudicació de llicències (en aquell moment jo en formava part i ho conec bé), i és el que va establir les clàusules dels contractes de concessió. I la gent es va presentar a un concurs en què s'exigien unes coses i les assumia i en molts casos van fer una proposta de millora per guanyar. Va

assumir unes responsabilitats, i això no es pot oblidar.»

—L'espectador, però, no perd oferta local amb la TDT? Des d'una comarca ara es poden sintonitzar dos o tres canals d'altres demarcacions i això no passarà.

—«Això és una anomalia perquè durant anys ha estat la selva. Amb una llicència local s'intentava disposar de marges de negocis i tenir cobertures molt més grans. De fet, qui vulgui accedir a qualsevol contingut d'un canal no només local sinó del món, ho podrà fer a través d'internet, encara que la forma predominant de consum de televisió serà la TDT. També s'haurà de veure quina audiència

acaben tenint, quina és la dedicació de temps als canals locals, els d'àmbit català i els d'àmbit espanyol, i aquesta és una dada fonamental per avaluar què ha significat el procés de migració.»

—La TDT reforçarà la comunicació de proximitat o la debilitarà?

—«La TDT, malgrat tot, introdueix una certa racionalitat, perquè el que fa és forçar un cert grau de professionalització de la televisió, cosa que és una garantia per als treballadors del sector. Perquè si no hi havia la pretensió de tenir canals que es comportaven com empreses però que subsistien a base d'un treball gairebé voluntari sotmetent gent a unes condicions que no serien accep-

tables en qualsevol altre sector. Ningú pot tenir la llicència per explotar un bé públic escàs com és l'espai radioelèctric si no està disposat a pagar els impostos i complir unes normatives laborals. No es pot dir que vols fer un servei públic i no tenir una redacció d'informatius i fer tarots i concursos i pornografia al vespre. En la història de la televisió local hi ha una part de voluntariat i compromís polític però hi ha hagut també un segment d'hipocresia notable. La TDT ha obligat a fer tot això més transparent i que la gent hagi d'afrontar els costos reals de fer televisió. Respecte del punt de partida, la situació a Catalunya ha millorat molt. La llei de l'audiovisual i la TDT han estat unes peces indispensables. No vol dir, però, que siguin perfectes. Perquè de la TDT n'hem anat aprenent entre tots.»

—Com està la situació de l'emissió de TV3 al País Valencià?

—«El decret està redactat i validat per tots els filtres i està disponible perquè està aprovat des de gener. És a la taula de la vicepresidenta en espera de ser aprovat pel consell de ministres. L'hem requerit repetidament, per totes les vies: des de la conselleria i fins i tot des de la Presidència. I estem esperant que es decideixi. Estem batallant per això i espero que sigui imminent. El procés de la reciprocitat és inevitable i imparabile i és just i lògic i l'executarem.»